

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 119

Събота, 6 октомври 1973 г.

(3394)

Цена 2 стотинки

Год. XXX

В началото на хлебородието

В ТКЗС — Сушица все още не е започнала сентбата на пшеница. С внимание към качеството на работата

В дните до 20 октомври се слага началото на бързото хлебородие. Ето защо през тях наред с прибирането на реколтата, подготовката за есенната сентба, качеството на сентбата и мястото на специалистите в изпълнението на тези задачи са един от актуалните въпроси в стопанствата. На тях посветихме и нашата проверка в два от кооперативите на АПК — Стражица.

Сигналите, които имаме, че сентбата в ТКЗС — Сушица, започнала, се оказва верни. Макар в сведенията си комплексът, да е потвърдил приключването на сентбата на ечемик в това стопанство, пет дни след последния срок тя продължава. А от планиваните 7600 дка пшеница не е засят нито ар. За да изясним причините, необходимо е да спазваме последователността. От необходимите му за есенната кампания 10 000 дка площ, стопанството има освободени вече 8000. Но само половината от тях са обработени. Една от причините е остарялата и износена техника. От 8 тежки трактора дневно работят по 4-5. Останалите са в текущ ремонт. Тежката техника почва бързо разбива ходовата ни част и създава много главоболия на механизаторите и агрономите. Това е основата и на ниската производителност. Дневният график за предсезонна обработка (400 дка) изостава с около 150 дка. Не можаме да разберем какво е имало пред вид ръководството на стопанството като е решило първо да бъдат дадени всички площи с ечемик и едва тогава да почне сентбата на пшеницата, но неясно, че то е подценило тази задача. А близо едностепенното закъснение може да се окаже фатално за изпълнението на плана.

Една груба сметка показва, че ТКЗС — Сушица със собствени сили трудно ще излезе от създаденото положение. Досегашното изпълнение на графиките в някои от стопанствата на агрокомплекс показва, че има възможност в Сушица да бъде изпратена допълнителна техника.

В Джулюница вече са подготвени над две трети от необходимите площи. Засети са и първите 600 дка с пшеница. Това, което ни доведе тук бяха сигналите за некачествената подготовка и се издига в някои от блоковете. Сентбата бе спряна от комисионата на упълномощен "Земеделен" и дадени препоръки за допълнителна обработка.

В деня на нашата проверка в тях работеха валиците. В канцеларията на стопанството не открихме нито един от специалистите. Бяха отишли при бригадите в съставните села, където сееха пшеница. Всъщност качеството на сентбата е най-добрият атестат за ролята на специалистите сега. И това, че в Сушица и в Джулюница по голяма част от ечемика вече бе по никнал равномерно, че в останалите блокове трудно можеше да се намери разпалка или пезарино зърно по казва, че в тези стопанства изискванията и препоръките се изпълняват с разбиране. Макар че понякога това изисква много труд и създава допълнителни неприятности. От разговора с главния агроном на Сушица, когото също намерихме сред сеящите, разбрахме, че добротата състояние на нивите е постигнато за 5-6 обработките на почвата. Същото ни казаха и в Джулюница. Небходимо е обаче започнем и да работим и валиците да вървят непрекъснато след орарите и да разпалват буните.

Велико това дава основанието още веднъж да се обърнем към ръководството на АПК

Стражица да се намеси поактивно в решаването на тези задачи, за да могат стопанствата да завършат срочно и качествено есенната сентба.

Илия РУСЕВ
началник на Окръжната семе контролна инспекция

Емилия ГУГОВА
от редакцията на в. "Борба"

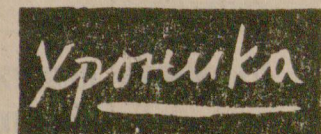

Кооператорките от звеното на Мария Трифонова от ТКЗС — Горна Липница бързат да приберат всеки плод от богатата реколтата домати.

Снимка: Минко МИТЕВ

Разширява се дейността на Териториално-изчислителния център

Работниците и служителите от Териториален изчислителен център — Велико Търново, посрещат своя празник — 7 октомври с хубави творчески постижения. Насрещният план за деветмесечното изпълнение 123,6 на сто по

отношение на приходите и 130,2 на сто в натурално изражение. Обработката на данните на електронно изчислителна машина на Окръжния управлене на съобщенията по отчитане на радиоапонментите и телевизионните такси, на СП "Електронно производство и електроснабдяване" — район Горна Оряховица по отчитане на дребното ниско на електроснабдяване. В процес на внедряване е подсистемата "Управление на МТС" на МЗ "Червена звезда" — гара Дебелец.

През текущата година се създадоха предпоставки за разширяване дейността на Центъра, изразяваща се в обхващане обработката на икономическата информация на повече предприятия и по-пълно натоварване на електронно-изчислителната техника.

През следващата 1974 г. ще се включат в редовна обработка останалите четири райони на СП "Електронно производство и електроснабдяване" — клон Горна Оряховица, Велико Търново, Павликени, Габрово и Севлиево, ще бъдат внедрени подсистемите "Управление на труда и работната сила", "Управление на производството" и "Управление на пластмасата" от проекта за Автоматична система за управление производството на МЗ "Червена звезда" — Дебелец. Предстои да бъде обхваната отчетността на

телефонните разговори, едрото ниско на електроенергията, обработката на ведомости за заплати на някои предприятия и други. С разширяване дейността на ТЦ по-тепелно ще се премине към тримесечна работа на електронно-изчислителна машина.

Колективът на Центъра се стреми да обхване новостите по машинната обработка на информацията и предаването на данни от разстояние чрез терминали, работи върху проблема за срочно и качествено предаване на резултатите на своите клиенти.

Стойко СТОЙКОВ
директор на ТЦ — Велико Търново

Вчера във Велико Търново пристигна посланикът на Индия в София Канку жийл Пулунг Луко, придружен от съпругата си.

Скъпият гост има среща с председателя на Окръжния народен съвет Злати Шаляверов. В срещата днешната беседа той се запозна с успехите на

Посланикът на Индия във Велико Търново

Велико Търново и окръга в годините на народната власт и социално-икономическото развитие през шестата петилетка.

След това гостът разгледа старопрестолния град и посети някои от неговите забележителности.

Велико Търново и окръга в годините на народната власт и социално-икономическото развитие през шестата петилетка.

След това гостът разгледа старопрестолния град и посети някои от неговите забележителности.

(Соб. инф.)

Пленум на Окръжния съвет за изкуство и култура

Вчера във Велико Търново се състоя Четвъртият пленум на Окръжния съвет за изкуство и култура, който обсъди системата за комплексно задоволяване културните потребности на населението от окръга за периода до 1990 година. В негова работа взеха участие секретарят на Окръжния народен съвет Мария Манева, представителите на Комитета за изкуство и култура, Петър Георгиев, председатели на градските и общинските съвети за изкуство и култура, ръководители на художествени колективи и други.

Председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура Димо Минчев прочете внимателно слово към представителите на раздалената схема за комплексно задоволяване на населението от окръга до 1990 година, с услуги от културата и изкуството при съвременни форми и средства на обслужване.

Системата за създаване, съхраняване и разпространяване на културните ценности във Великотърновския окръг, която е подсистема за обслужване на населението в областта на културата и на изкуството се изгражда на принципа на научност — на основата на най-новите постижения на науката за териториално-устройствено управление на териториалните единици.

Десетият конгрес на Партията, неговите решения и програмата бележат един нов етап в нашето развитие — етапа на изграждане на развито социалистическо общество, който поставя нови и дъдал по-високи изисквания към художествено-творческата и културно-възпитателна дейност.

За реализирането на тези основни изисквания на наше

то съвремие при изграждане на системата е необходимо да бъдат решени редица проблеми. На първо място трябва ясно да се определят основните изисквания, задачи и направления на работата във всяко звено от системата на културата в окръга; подобряване и обогатяване съдържанието на художествено-творческата културно-просветна и възпитателна работа с оглед успешното решаване на най-важните идеологически задачи на времето.

Не по-малко важна задача е осъществяването линия на интеграция на силите и развитието и усъвършенстване на културната мрежа в окръга, последователно и планомерно прилагане на комплексния подход при изграждането, развитието и функционирането на системата за услуги с културата и изкуството.

За успешно развитие на културната дейност е необходима богата материална база и условия, по-нататъшно усъвършенстване на формите и методите на ръководство на изкуството и културата, подобряване работата и издигане още по-високо ролята на светлите за изкуството и културата.

В системата са разработени конкретни перспективни планове за работата на всички културни институти и творчески съюзи за периода до 1990 година.

По обсъжданата система станаха очевидни изказвания, след което тя бе приета.

Пленумът избра за секретар на Окръжния съвет за изкуство и култура Ганчо Михов, досегашен методист в съвета, на мястото на Васил Василев, поради преминатостта му на работа в Окръжния комитет на БКП.

Христо МЕДИКАРОВ

Секретарят на ЦК на БКП Бойчо Щерянов — в окръга

Вчера във Велико Търново пристигна секретарят на Централния комитет на Комсомола Бойчо Щерянов. Той има среща със секретарите на Окръжния комитет на Комсомола, на който първият секретар Драгил Драгилев го запозна с подготовката и ход на отчетно-изборната кампания в окръжната комсомолска организация, както и с участието на младежта във всенародния поход за прибирането на реколтата.

Другарят Бойчо Щерянов изтъкна, че сега е особено важно да се работи неукорно за пълна мобилизация на младежките сили, талант и дръзновение при изпълнение на насрещните планове за

достойна среща на предстоящата национална партийна конференция и 30-годишнината от социалистическата революция у нас.

След това той се срещна със секретаря на Окръжния комитет на БКП Христо Стацев.

Секретарят на Централния комитет на Комсомола при съставяне на предварителното събрание на териториалното комсомолско дружество в село Иванца, с участието на всички секретари на общинските комитети от района на Промислено-аграрния комплекс — Горна Оряховица.

(Соб. инф.)

В СЪРЕВНОВАНИЕТО ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЕЛСТОПАНСКИТЕ ЗАДАЧИ

ТКЗС и ДЗС План Изпълнение %

ПЪРВЕНЦИ

В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ДОГОВОРНОТО ИЗКУПУВАНЕ НА ГРОЗДЕ ЗА ИЗНОС (в тонове)

1. Карапсен	400	699	174,7
2. В. Търново	60	100	166,6
3. Кесарево	120	195	162,5
4. Подпиранище	350	536	153,1
5. Обединение	200	294	147
6. Златарица	220	245	111,4
7. Страхилово	600	665	110,8
8. Козлово	520	568	109,2
9. Моза	470	507	107,8
10. Дъскот	350	367	104,8

ИЗОСТАВАШИ

1. Сушица	80	8	10
2. Церово корня	35	4	16
3. Драганово	135	26	19,3
4. Свищов	565	141	24,8
5. Сухидол	900	261	29
6. Орех	500	148	29,6
7. Овча могила	300	89	29,7
8. Камен	110	48	43
9. Джулюница	290	155	53,4

ПЪРВЕНЦИ

В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА СИЛАЖА (в тонове)

1. Г. Студена	6 000	6 700	112
2. Страхилово	8 980	10 000	111
3. П. Сенов	9 770	10 240	105
4. Карапсен	9 894	10 116	103
5. Драгомирово	4 000	4 068	102
6. Ресеп	10 090	10 190	101
7. Подпиранище	8 354	8 333	100,3

ИЗОСТАВАШИ

1. Буйновца	6 000	450	7,5
2. Берово	7 500	1 905	25,4
3. Елена	8 000	2 430	31
4. Златарица	8 226	3 346	41
5. Стражица	8 183	3 338	41
6. Асеново	5 537	2 911	53
7. ДЗС — Свищов	12 000	7 640	64

ПОМИСЛЕЖО Е ЗА ВСИЧКО

Във фабрика „Васил Мавриков“ подготовката за учебната година е в пълен ход

Последната десетдневка на септември и началото на октомври са период на усиlena подготовка за новата учебна година в Партията, и Комсомола. Изпълнени с напрежение, с грижи за създаване на по-добри условия за пропагандисти, за слушатели са тези дни и в текстилната фабрика „Васил Мавриков“ във Велико Търново.

Членовете на партийния кабинет на обществени начала, подпомогнати активно от заводския партийен комитет, от бюрата на първичните партийни организации, от други активисти във фабриката, извършиха не малко, за да бъдат успешни занятията. За пропагандисти бяха определени добре подготвени другари, с голям опит. Тъй като сградата на професионално-учебния център още не е завършена, нужно бе да се осигурят помещения, където ще стават временно занятията. Изработиха се графици за всяко просветно звено. Възложиха се на специалисти да подготвят някои от първите теми за занятията. Така ще бъдат в помощ на пропагандистите, които ще имат повече време за подготовка на практическите занятия. Взеи са мерки за осигуряване на подходящи нагледни пособия, технически средства, за набавяне на учебни помагала. За всяко просветно звено са определени отговорници.

Тази година партийният кабинет ще положи по-големи грижи за оказване на по-добра помощ на пропагандистите. Изработени са показатели, по които ще се оценява тяхната работа. Въз основа на тях ще стане награждаване то им в края на годината. Несъмнено всичко напредва

но досега ще допринесе за нормално протичане на новата учебна година в Партията и Комсомола, за идейно-политическото възпитание на комунисти и безпартийни.

Георги ИГНАТОВ
зам. партийния кабинет на обществени начала.

Непосредствена помощ

Градският комитет на Партията в Елена прави не малко за насочването на активна и оказване близка помощ на партийните бора и административните ръководства. Една от формите за непосредствена работа с тях са срещите в предприятията, които минават на високо организационно ниво и са своеобразна форма за контрол и ръководство.

Такива срещи се състояха досега в Клона за нестандартно оборудване и монтаж и в Завода за училищна мебел и пособия.

В резултат на това в Клона за нестандартно оборудване и монтаж са въведени нови разходни норми на материали и суровините. Тук до края на годината ще се икономисат 28 тона метали и част от отпадъчните матери

али ще бъдат използвани допълнително в производството. Вземат се сериозни мерки за подобряването на трудовата дисциплина и социално-битовите условия.

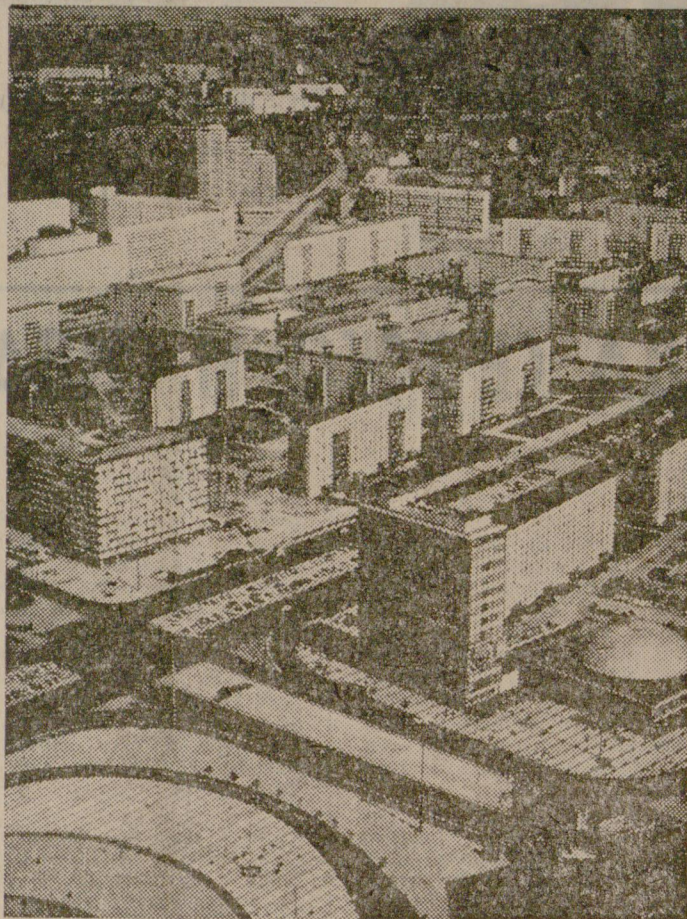
В завода за училищна мебел и пособия например бяха обсъдени въпросите на допълнителния план във връзка с по-доброто осигуряване на базовите училища, за перспективите на предприятието и по преминаването му на петдневна работна седмица.

Такива срещи се предвиждат и в останалите предприятия. По този начин се оказва конкретна помощ на партийните бора и административните ръководства в решаването на възлови въпроси.

Йордан ПОПСИМЕОНОВ

7 октомври — национален празник на ГДР

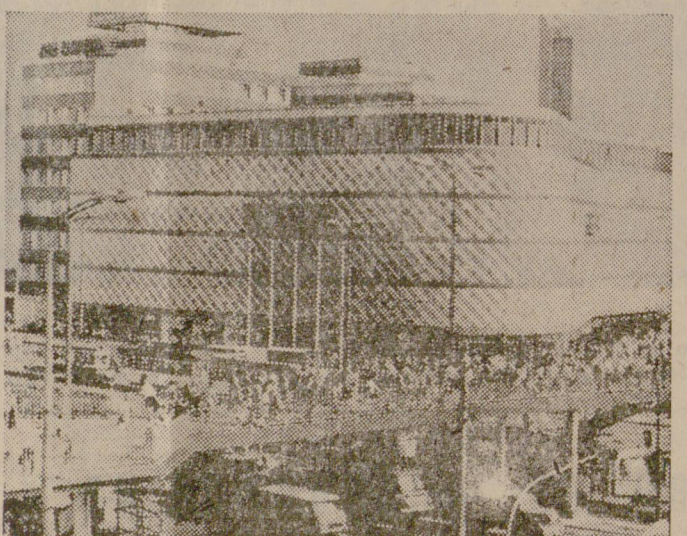
УСТРЕМЕНА В БЪДЕЩЕТО

БЕРЛИН — столицата на ГДР

ДРЕЗДЕН. Домът на културата

ЛАЙПЦИГ. Нов прелез на площад „Фридрих Енгелс“.

Бяха изминали броещи дни от създаването на ГДР, когато западногерманските комунисти побързаха да я осъдят на смърт. Те я нарекоха ХАБЕНИХТС-РЕПУБЛИК. Преведено на български — република, която не при тежава нищо. Беше пресметнато всичко — и разрушенията от войната, и липсата на кадри, и това, че от 124 хиляди души останали на Запад, че там останаха 97 на сто от възлищата, че в младата република липсваха важни свързващи звена, липсваха цели отрасли. Всички зачакана стопанския провал на ГДР.

Вместо това през 1964 г. дойде новината: 17 милиона души произведоха толкова, колкото 67 милиона дадоха през 1936 г. на четири пъти по-голяма територия. Днес същото производство ГДР дава за по-малко от 9 месеца. А между английския вестник „Гардиън“ и западногерманския икономист Гьот се появи различие по въпроса кое място в света заема ГДР по своята брутна индустриална продукция — девето или о.мо.

Беше се родил един нов индустриален гигант. Икономистите с докторски титли бяха пропуснали да сложат в сметките си някои дребни според тях неща — социалистическия строй, съдружество то на страните от СИВ, прина телската ръка на Москва. Днес с територия 0,07 на сто от световната суша, с 0,5 на сто от населението на света, ГДР произвежда 1,7 на сто от световния национален доход.

Високо развита индустриална държава — такава е определението за ГДР. Колкото човек по-дълбоко опознава тази страна, толкова по-добре вижда как индустрият е сложил своя отпечатък върху всички области на живота. Тя дава по-голямата част от националния доход. Тя определя облика дори на селско стопанските райони. Тя създава цели градове.

Мишете през Тале. Този 17-хиляден град е роден от металургичния завод Пет хилда работят непосредствено в завода. Азидиотесът израсна на празно място — около металургичния комбинат Ост. За работниците от Лойна и Буна беше построен съвършено модерен Хале-Пойпадт. За работниците от Шварце пумпе — 60-хилядният Хойерсверда.

Когато правителството реши да се построи в Дрезден завод за вод за електроиндустриални устройства, не липсваха подпирки на Запад и невяри в самата ГДР. Заводът обаче сложи край на скептицизма — той достави вече стотици електронни устройства „Роботрон“.

Като икономическа сила ГДР се наложи отпадна. При наването и като държава се забави. За някои отатък за падната граница името Германска демократична република се оказа много трудно за произнасяне. Твърдостта на нейния народ и солидарността на приятелските социалистически страни се оказаха по-силни и разрушиха тази бариера. Сега ГДР поддържа дипломатически отношения с над 80 държави. В самото наведение на 24-годишнината от създаването и пред нея се отвориха и вратите на ООН.

Има един въпрос, на който не всеки може да отговори. Как може тази развита страна да изгради днешната си стопанска и духовна мощ? Как успя да извърши сложното социалистическо

преустройство при откритата граница? При една граница, през която години наред минаваха безконтролно хора, за да изпълняват по-специални задачи? Една граница, в обрватната посока на която се извършваше невиджано стопанско ограбване — шестите възлязоха на фантастичната сума 120 милиарда марки. Една откритата граница, която даде възможност за професионална професията „търговци на човешки съдби“. Всеки и най-малко обиден от нещо биваше подмамван със златни обещания на Запад.

Кои бяха тези, които въведоха народа на ГДР в битката за социалистическо бъдеще, които вървяха против вкоренените традиции, често се бореха с течението, които на мястото на „дърво поставиха „дние“ и които спечелиха характеристиката на устойчиви, дълбоко вярващи в бъдещето, твърди и същевременно гъвкави? Откъде се взеха тези кадри?

Малцина бяха комунисти, които прескочиха душгубките на Хитлер. Затова партията се обърна към работническата класа. Именно тази многобройна, могъща, вървяла понякога по лъжливост и погрешни пътища класа, даде кадри за целокупния живот.

Само един пример — учителството. 80 на сто от всички учители в Съветската окупационна зона трябваше незабавно да напуснат училищата като акти на националсоциалисти. Опростените места се заеха от работници. Кратко срочните учителски курсове не винаги бяха в състояние да дадат нужната подготовка. Затова в някои училища думата „блуме“ — цветето се пишеше неправилно с „ха“ в средата. Но това не бе съществено. В основното училище беше безспорен — децата и младежите се възпитаваха от класово осъзнати хора. Думата „блуме“ вече навсякъде се пишеше без „ха“ в средата и е само весел исторически спомен. А на всеки 10 хиляди жители се дават по 65 студенти. Оттакъ Елба, в силно развита Федерална република този брой е значително по-скромнен — 51.

Романът на Дитер Нол „Приключенията на Вернер Холт“ претърпя много издания. Вернер, отровен от хитлеристката измама, трябва да измине дълъг противоречив път преди да се срещне с истината. Всеки който познава добре ГДР, знае че в нея може да се срещнат десетки хиляди Вернерхолтовци. Историческа е заслугата на Германската единна социалистическа партия и на класоосъзнавателите, пролетариата, че успяха да излекуват душите на тези хора и да привлекат силите им в социалистическото строителство. И никаква не е случайна, че работническо-селските факултети и до днес не са затворили вратите си. Най-добри представители на работническата класа и кооперирните селяни продължават да преминават в редиците на интелигенцията.

Именно тези стотици хиляди верни и предани кадри, откърмени в недрата на работническата класа, съставляват гръбнака на първата социалистическа държава, възникнала на германска земя. Те показаха какви хоризонти открива социализмът, когато победи във високо развита страна. И днес със завидна упоритост ръководят тази страна, устремена в бъдещето.

Васил БАЕВ
(София-прес)

Забравени задължения

Какви са резултатите от една съвместна проверка на представители на ХЕИ и редакцията? За здравето и спокойствието на хората трябва да мислят всички

Забързани, улисани в многобройните си задължения, всеки ден отминава безброй дребни наглед неща, не само неестествени и дразнещи, но и вредни за здравето и самочувствието ни. Стотици пъти минаваме край безредно разхвърляни, препрелини вареци за смет, които дни наред, че и по цяла седмица чакат „реда“ си да бъдат изпразнени. А в летните горещини — знае се от всички — това не търпи отлагане дори с часове. Затова често до при цветята по терасите, в градинките и парковете около жилищата ни се оказват безсилни да се преборят с „аромата“ на купичката смет. А какво да кажем за безотговорността на персонала на някои столове и ресторанти, които оставят варелите си буквално на улицата?

„Хиляди чужди и български туристи и гости посещават Велико Търново през знойните летни дни. Голяма част отсядат в хотел „Етър“, други паркират превозните средства на паркинга пред сградата на Окръжния съвет на БЛРС. Всички са при нудени да понасят злононията, да запечатват в паметта си (даже някои не е за печатал на кино или фото лентата) „чудната панорама“ от отпадъците, които се изхвърлят от ресторанти, непосредствено до улицата, ресто-ранта и хотела. В повечето случаи отпадъците се хвърлят направо на земята“.

Към горните редове на инж. Георги Кършев от ОС на БЛРС няма какво повече да се добави. Не се нуждае от коментар и неприятният факт, че варелите за отпадъци на гарнизонния стол се мърдат точно до централния вход на парк „Толбухин“. А какво да кажем за практиката на работниците от „Комунални услуги“ да мият улиците на Велико Търново точно когато свършва работният ден (около 17, а в събота — точно в 13 часа)? Тогава улиците са пълни с трудови хора, бързащи към магазините, към домовете си. Затормозване на движението на хора и превозни средства по единствената

магистрала, потоци от стичаща се вода, локви, които трябва да се прескачат... Такава е горедолу картината, без да се смята задухата от напечения през деня паваж.

Обидно е за нас — граждани те и стопаните на старопрес толия град, да правим колкото неприятни, толкова и неудобни констатации, че във Велико Търново няма нито една обществена тоалетна, която да отговаря на санитарно-хигиенните изисквания.

Обидно е и безотговорността по отношение на някои ръководители и служители на учреждения към обществения места, които най-безотговорно използват за сметища. Например някои са намерили много „удобно“ място за отпадъците си (на снимката) непосредствено зад старото стопанско училище, т.е. склонът е изглед към Янтра...

Като стана дума за реката, не можем да не споменем с няколко думи и за нейното състояние, дори с риск да прозвучат банално. От някогашната и спокойна романтика и следва не е останала. Ако проследим пътя и към Самоводене, ще ни направят неприятно впечатление огромните бели нечети петна сред мазните, с неопределен ръждиво-сивочерен цвят води. За неузнаваемия вид на реката в тази и част видимо доминират сят отпадъците продукти от фабрика „Първи май“. Уста новено е, че всяка секунда от кожарското предприятие в Янтра се вливат 13 литра отпадъци води, съдържащи вредни химикали и анилинкови бои.

Едва отдалеча си от тези мръсотии и злонония, някъде към Горна Оряховица не щастната Янтра отново се обременява от тежък товар. Отпадъците води на Захария комбинат образуват солиден приток, който след вливане то си предава на реката специфичен мирис и цвят чак до Драганово. Но да оставим Янтра да влячи мърляте си, унили и безжизненни води с надеждата, че ще се намери някой да потърси от

говорност от нехайните директори. А ние имаме малко неприятната задача да се поровим из градските сметища на Тясковец и Елена. Първото отстои на 500-600 метра от крайните квартали, непосредствено до индустриално-визната зона на града (ако се съди по лозето-сметед на сметниците). Запемарено и не заринато, неоградено, свързано лице на кучета и котки, че и на хора, чието единствено занимание е да се ролят в купичката ненужни предмети...

Същата е картината и в Елена. Разликата е в това, че еленското сметище е малко по-далеч от града, на стария път за Златарица, в иначе доста живописна местност. Другата му отлика е, че в близост до него бейде ствува един булдозер, явно отпадна забравил задълженията си. И още нещо правя впечатление — купичката безразборно разхвърляни ламаринени и железни отпадъци...

Побързахме да сложим край на невеселата си разходка. Запото и тези неприятни неща, които видяхме са един сериозен въпрос — толкова ли са омързнали „дужебните задължения на някои хора и нима им е толкова безразлично в каква среда живеят те, техните близки и въобще хората, на които здравето и спокойствието до известна степен зависи от тяхната добросъвестност?

Мария КАЧАКОВА

Снимка: Д. ТРИФОНОВА

ЗА ТРАДИЦИЯТА

Не за тая традиция, която събира цели родове на сватби и кръщенета става дума. Не и за тая, която поддържа българския народ през дългите години на съществуването си и го възновява да пее песни в дни на успехи и на скърби. Мисля си дали осъзнаваме оная най-хубавата, най-добра традиция, която винаги е карала българина да се стреми към първенство, към полагане на начало, към поставяне на жалони в световната история.

Векове назад. Двама братя от български произход пресекат семето на просвещението сред славянските народи. Кирил и Методий! Двама преучени мъже поставят началото на нова епоха. Славянската култура на Европа да говори за нея много преди да загворят за Ренесанс, а Охридската и Преславската книжовна школа — сами по себе си университет — изпреварват найстина с векове Болонския университет, считан, за първи в стария

континент.

Колелото на историята се върти. И за наша гордост активно го подпомагат в движението му към човешкия възход българите.

1278 година! Един необикновен победител повежда народа към столицата Търнов. И царевият град, втори по хубост след Константинопол, отваря врати те си за селския водач. И не само отваря врати, а му предлага престол. Царски трон за вожд на първото в европейската история антифеодално въстание.

Бурният XIX век ни даде един от най-големите българи — Васил Левски. Пак от тоя век имаме Ботев, който стои наравно с Байрон и Вийон, с Петьофи и Хайне. Същият този XIX век ни върна свободата след петстотин години робство.

Ето го и нашият XX век. Тоя, който укроти туберкулозата в епруетки и създаде първата лържава на работниците и селяните. Още в първата му

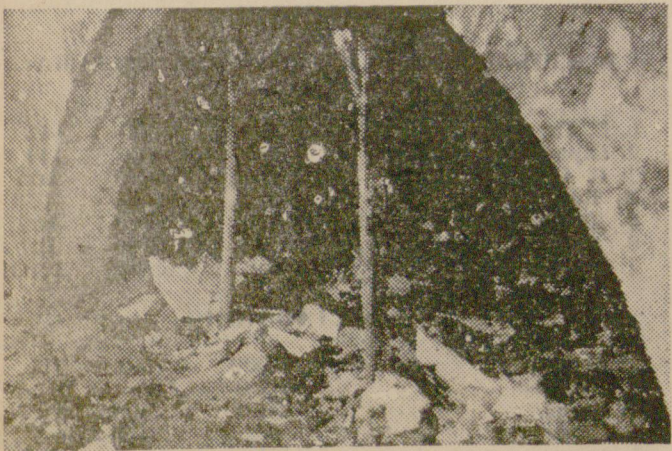
четвърт ние, българите, дадохме още нещо на света — първото антифашистко въстание! Двадесет и една година след това същият тоя месец септември става символ на пролетта ни.

От първия септември изминаха петдесет години. За човек бихме казали, че на гая възраст е в зрелостта си. За историята това е, един миг, който превърна Русия във велик светски съюз, в първа световна сила, в най-сигурна подкрепа на онеправданите, в най-голяма надежда на воюващите за свободата си.

Вторият скоро ще навърши тридесет. Това е възраст на младостта, на дръзновеието; възрастта на тия, които утре ще поставят ръка върху раменете на децата си, ще посочат изгрева и ще перифразират думите на Гео Милев:

Земята стана рай — стана!

Иван МИШЕВ

Достоен отговор

Съобщенията в окръга — по възходящ път • Широко при-
ложение на новите почини • Велико Търново — основен възел
на телефонните съобщения

Тружениците от съобщенията в окръга посрещат своя професионален празник — Ден на работниците от инфомашината и съобщенията в об-
становка на творчески подем. През годините на народната власт и съобщенията в окръга направили голяма крачка напред в своето развитие. Построени са 40 нови, удобни и привлекателни производствено-технически сгради. С бързи темпове се разширяват съобщителната техника. В действие са 27 автоматични телефонни централи и 10 полувъздушни телефонни централи, като общият брой на телефонните постове достигна 26 400. Постигнатата телефонна плътност 8 на сто е по-голяма от телефонната плътност за страната. По автоматичен път се избират 90 селища.

Телеграфните съобщения са напълно автоматизирани. Не прекъснато се увеличава и броят на телеграфните постове — от 28 през 1967 година, сега техният брой надхвърля 130. Всички по-големи предприятия имат телеграфни постове. Живната радиодифузия — рожба на българо-съветската дружба, през годините на народната власт бързо се развива. Радиофициран са вече 138 селища, а общият брой на радиоточките е 76 000. На територията на окръга работят 4 ретранслатора, чрез които се осигурява покритие с телевизионна програма на всички населени места, като броят на телевизорите нараства на 66 400. Значително се ускори доставката на печата и кореспонденцията. В 207 населени места или 97 на сто от всеки дневния печат се доставят в деня на излизането.

Голяма роля играе социалистическото съревнование за мобилизиране творческата активност на работниците от съобщенията. Широко приложение намириха националните почини и инициативи — на героя на социалистическия труд Петър Брайков, на крестовските комсомолци, на габровските предприятия. Израснаха изтъкнати хора на труда — челинци, първенци, рационализатори. Гордост за

работниците от съобщенията в окръга са инж. Генчо Гюров — зав. техническа експлоатация при Окръжното управление на съобщенията, награден с орден „Червено знаме на труда“, Трифон Кючуков — тт. техник при РСС — Велико Търново, награден с „Народен орден на труда“ — сребърен, Панайот Панайотов — пощальон при РСС — Велико Търново, награден с „Народен орден на труда“ — бронзов, Райна Тапеска — телефонистка при РСС — Велико Търново, но сителна и звънящо „Най-добри в професията“ и други. Постигнатите успехи са резултат на трудовия ентузиазъм на колективите, на близката и непосредствена помощ на Министерството, на партийните и държавните ръководства на окръга.

Оценявайки правилно голямото значение на съобщенията за страната, Партията и правителството чертаят още по-светли перспективи за тяхното развитие. В съответствие с генералната перспектива за развитие на съобщенията в страната Велико Търново се изгражда като основен възел на телефонните съобщения. През 1974 г. ще се пусне в частична експлоатация междуградската автоматична централа, а през 1975 година ще се автоматизират телефонните съобщения със София и окръжните градове. През годините на шестата петилетка ще се построят нови производствено-технически сгради и АТЦ, ще продължи по-нататъшната автоматизация на вътрешно-окръжните връзки, ще се увеличат съединителните връзки към Елена, Златарица, Лясковец, Долна Оряховица, Крушево и други.

Изпълнението на големите и отговорни задачи, поставени пред съобщенията от Десятия конгрес на БКП, ще бъде достоен отговор за грижите, които Партията и правителството полагат за повишаване благосъстоянието на народа.

Гено КРАЕВ
началник на Окръжно управление на съобщенията

РАДВАЩИ РЕЗУЛТАТИ

Вече трета година кооперативното стопанство в Дъскот отглежда соя. За тази ценна фуражна култура и това лято бяха положени много грижи и сега механизаторите прибират богата реколта. Благодарение на създадената добра организация вече са пожънати 2000 дека, добитите от които надминават и най-сметените очаквания. При план 130 се прибират по 230 кг соя от дека. Това означава изпълнение на плана за приходите с повече от 130 000 лв.

Не може да се отминат и успехите, които постига стопанството в областта на трайните насаждения. Набрани са 350 т праскови повече от предвиденото, а планът за износ е изпълнен с 50 т. Въпреки че част от лозята бяха засегнати от градушка, вече са експортирани и първите надпланови количества грозде. Сега, наред с грижата за изпълнението на останалите селскостопански задачи, кооператорите бързат да приберат и богатата реколта от ябълки и круши. Започна беритбата и на късните праскови, още един хубав резерв за кооператива.

Н. ВАСИЛЕВ

ОСИГУРОВКАТА НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ СТОПАНИ

Кога се увеличават пенсиите • Какво предвижда Указът за насърчаване на раждаемостта и Правилника за социалното осигуряване на кооператорите

Сега в ТКЗС съществуват две осигуровки: една на административния персонал и инженерно-техническите работници, които се осигуряват както работниците и служителите от държавния сектор, другата — на кооператорите.

България е една от първите страни от социалистическата система, която въведе тази осигуровка. Причината за това бе бързото израсване на ТКЗС като богати и рентабилни колективни стопанства.

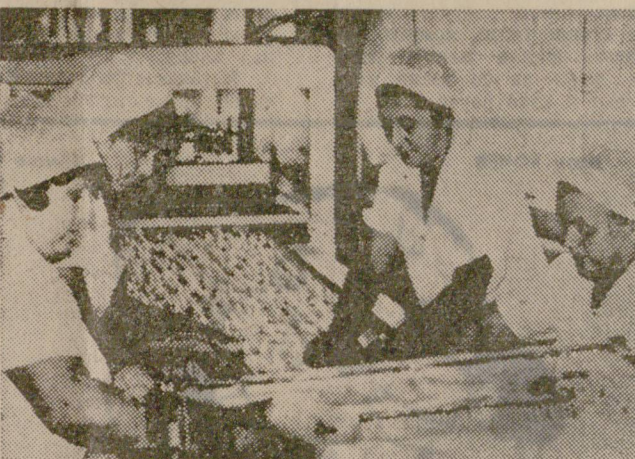
Сега всеки кооператор, за да има право на обезщетения за временна нетрудоспособност трябва да отговаря на следните условия: да е включен в плана за редовна работа за годината, да има тримесечен трудов стаж и 30 дни преди заболяването, да има най-малко 12 работни дни. Ако заболяването е станало през времето от декември до април включително, се гледа кооператорът или кооператорката да имат работен стаж най-малко 130 дни. Който не отговаря на тези условия няма право на обезщетения по болест. Работещите пенсионери също имат право на обезщетения по болест ако отговарят на горните условия, но само в течение на един месец могат да получават обезщетения за временна нетрудоспособност и пенсия. След изтичането на единия месец, ако продължават да боледуват, имат право на избор — или пенсията или обезщетението по болест.

Обезщетението по болест се изчислява като се взема паричното заплащане за една година назад и се раздели на 306 дни. Получената сума се умножава по съответен процент съобразно трудовия стаж. На тези кооператори, които имат трудов стаж над 15 години трудовите листове се изчисляват върху 90 на сто от работната плата. Правилникът за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори, който урежда тези въпроси, не допуска обезщетението да се изчислява върху повече от 4,80 лв. и върху по-малко от 1,80 лв.

На земеделските стопани-кооператори се отпускат и пенсия за старост при 60-годишна възраст за мъжете и 55 за жените, които в продължение на 25 години са имали основно заетие земеделие или са членове на ТКЗС. За трудов стаж им се зачита и времето, когато са били на държавна работа, осигурени по Кодекса на труда. За трудов стаж в ТКЗС се зачитат годините, през които кооператорът е изработил определения от общото

Продукцията на ЕТЗ „Янтра“ — Горна Оряховица е известна далеч зад границите на нашата родина. Зад конвейерната лента за монтаж на електротелефони е бригада на Александър Алексиев, която влага много прецизност и сръчност в работата и изпълнява трудовете си норми средно 120 на сто.

Ганка Панева, Йорданка Нешкова, Мария Дервишева — Зорка Славева от Бонбонена фабрика — Горна Оряховица работят на машина за тунквани вафли. Тяхната продукция е предназначена предимно за износ.

Снимки: Иван РУСКОВ

РАШКО МАРИНОВ

4

СПОМЕНИ ЗА МАРКО МАРЧЕВСКИ

Родителите ми били добри и уважавани хора. Но един млад журналист предал на полицията, че Марко Марчевски се укрива в дома на Сашо Настев. Веднага го арестували и го откарвали в кариерите на околийското управление в Пазарджик.

МАРКО МАРЧЕВСКИ В ДИРЕКЦИЯТА НА ПОЛИЦИЯТА

В средата на юни 1925 година от околийското управление в Пазарджик двама стражари откарвали брат ми в Пловдив, а от там по етапен ред в София в Дирекцията на полицията.

Участниците, през които преминах в Пазарджик, в Пловдив и в София бяха препълнени с хора. Имаше задържани жени с кърмачета — разказваше брат ми. В Дирекцията на полицията попаднах в същата килия, в която беше задържан поетът Цанко Церковски.

За Цанко Бакалов Церковски, или дядо Цанко, как то брат ми го наричаше, за този добър и кротък човек, министър в кабинета на Стамболийски, Марко Марчевски ми е говорил много. В арестантската килия № 265, в която лежали двамата, Цанко Церковски разказвал за детство си, за золумите, които въртели турците. Той бил на седем години, когато обесили Бачо Киро. Една година по-късно, руските войски влезли в родното му село Бяла черква и Цанко Церковски слушал пламенното слово на Ири на, Бачокировата дъщеря, която приветствувала братушките.

Първата книга, която Цанко Церковски прочел като малък, била „Нравоучителни приказки“ от отец Матей Преображенски. Понякога от тази книга, той започва да пише приказки и песни в тетрадките си.

При разпитите в Дирекцията на полицията Цанко Церковски не го били, но го тормозили морално. Полицията насочвали pistolетите си срещу гърдите на поета. Обвинявали го, че е участвувал в заговор против правителството на Цанков и царя. Искали да признае, че при успех на заговора, той се готвел да стане председател на републиката. Полицията искала да му скрои процес, но

старият поет отказал да говори за работи, които не съществували.

Дошъл редът на брат ми да дава показания. Полиейският следовател настоявал да признае, че той по лудил пари от Москва, с които издавал списание „Пламък“.

Списание „Пламък“ имаше 2500 редовни абонати. Парите, които редакцията получаваше от тях, бяха достатъчни за издръжката на списанието — отговорил брат ми. Макар че казал истината, никой не му повярвал.

Брат ми стоял задържан в Дирекцията на полицията един месец. Той слушал денем и нощем страшни приказки за арестуваните в подземията, буенето на камни нетките, които заглушавали рикетите на изтезаваните.

На 16 юли 1925 година вратата на килията, в която лежах, се отвори — разказваше ми той. — Агентът заповядал да си събера багажа. Сбогувах се с дядо Цанко. Старият поет се зарадва, че ме освобождават.

Внимавай да не те убият при „опит за бягство“! — прошепна ми той.

Не мисля да бягам — отговорил му наивно.

За тях не е важно какво мислиш. Тия, които разстреляха досега, също не мислеха да бягат.

С излизането го натоварили в една камионетка, откарвали го в една софийска казарма, а от там в етапното команданство. От тук го закарвали в Пловдив също в етапното команданство, а от там с един стражар потеглил с влак по посока на Свиленград.

БЯГСТВОТО НА МАРКО МАРЧЕВСКИ

Влакът летеше през Пловдивското поле. Спираше на някоя гара и тръгваше отново. Гледах през прозореца. В тъмната нощ светеха светулки. Изведнаж по небето се явиха тъмни облаци, загърмя, светкавици продраха тъмнината. В купето бяхме само двамата със стражаря. Аз пушех и мълчах. Гледах лицето му, което имаше изморен вид. Очите му бяха зачервени за сън. Той ги разтърка, за да не заспи — разказваше брат ми.

— Слушай, бе момче, като те гледам така добре облечен, та си мисля, че не си арестуван за кражба.

Пък и видът ти не изглежда на крадец. Каква толкова ва голяма беля си направил? — запитал стражарят.

— Никаква беля не съм направил.

— Ех, без нищо не е то. Да те карат от София чак в Хасково, не е за тоя, дете духа. Все трябва да има от крушка опашка.

„Значи за Хасково? Кому съм нужен там?“ — по мислих аз и студени тръпки ме побиха.

— Трябва да е някаква женска история, а? — рекъл стражарят.

— Има такава работа — смутено отговорил брат ми. — В Хасково ще се оправя.

— Гледай да се оправяш. Ти си млад човек, не би ва така да я караш през просото — посветвал го стражарят.

Като чул, че го карат в Хасково, брат ми през всичкото време стоял като на тръни. Навсякъде имало „не отговорни фактори“ а в Хасково кръстосвали дългоноси македонци. Там е роден протрутият убиец, капитан Радев. И най-сетне той си спомнил една неприятна случка в Софийската сладкарница „Цар Освободител“.

В сладкарницата Марко Марчевски седял на една маса с Христо Стратев, студент юрист, по убеждение земеделско-единофронтеец. Николай Хрелков бил на съседната маса. По едно време в сладкарницата влязъл пиян човек, придружаван от двама младежи. Изправили се до масата, където седял брат ми. Пияният искал да едне до него. Брат ми му казал, че не го познава и го помолил да не го безпокои. Пияният повил глас. Той напомнил, че е от Хасково и започнал да го обидва.

— Коста! — обърнал се Марко Марчевски към келнера.

— Господи! — изведи го навън!

Това засегнало повече пияния. Замахнал и ударил с юмрук по главата брат ми. Той също не му останал дължен. Сграбчил пияния с пастите от масата и я хвърлил в лицето на пияния. Настъпила суматоха. Посетителите в сладкарницата наскачали. Чуд се женски писък.

Борис БОЖАНОВ

финансов ревизор по ДОО
при ОС на БПС.

Следва

Винаги сред хората

Често я срещам по улиците на Велико Търново. Понякога заедно със седемнадесетгодишния си син. Тогава дълго се заглеждам след нея, и ако не я познавах, бих помислила, че пред мене вървят брат и сестра. Защото Йорданка Бармова, библиотечарка при Окръжно управление на съобщенията, изглежда толкова млада.

Споделям с нея тези мисли, а тя се смее.

— Чувствувам се така, като че ли вчера съм постъпила на работа.

А вече има 21 години трудов стаж. И то все в системата на съобщенията. Толкова години тя се е занимавала с обществена дейност — самодец в театралния колектив на пощенски профгрупп, културно-просветник в профкомите, та, завежда работата с жените в кварталния комитет на Отечествения фронт. Сега оглавява комисията за културно-масова работа и просвета дейност при Окръжния комитет на профсъюза на работниците от съобщенията и инфомашината.

В личния й албум видях една снимка. Разбрах, че е от срещата между комсомолските телеграфистки от Стара Загора и Велико Търново. И за мига през тази година. И за сетен път се уверявам колко много са нейните задължения. А има дом, семейство? Затова съмвам естествено и запитам — не се ли чувства вече уморена?

— От какво, отговаря ми про-

хората, да живея с техните мисли, с трепетите им. Не мога като някои мои колеги — щом свърши работният ден да тичам по стълбите, да се затворя в своя дом и никой за нищо да не ме търси.

Затова тя е в центъра на всичко. Наскоро отборът на Окръжно управление на съобщенията се представи отлично на зоналния преглед на викторината „Пощенци, познават ли своята професия“. Значителен дял за този успех има и Йорданка. Сега отборът се готви за националната среща в София. Правят се последни приготовления, репетиции. На всеки участник тя вдъхва вяра, сили.

Да бъде винаги сред своите колеги, в тяхна помощ — в това Йорданка Бармова вижда своето призвание.

Руска МОНОВА

Полезна инициатива

На 3 октомври в Горна Оряховица се състоя национално съвещание на ДСО „Експлоатация на електроенергията“ по социално-битовото и културното строителство. Присъствуваха представители на клоновете от цялата страна.

Генералният директор на обединението Иван Гатев откри новата културно-битова сграда на клона в Горна Оряховица, а зам.-генералният директор Иван Андонов изнесе доклад за изпълнението на задачите от клоновете по строителството. Затова как е решен този въпрос в Горна Оряховица каза директърът на клона Андрей Едрев.

Тук действително е направено много за уреждане на съвременни разгледане на работното място: подреждане на материалите в складовете, палетилизация, механизация на товаро-разтоварните работи, в които облекчават труда на работници и служители.

Николай БОЖОВ

хумор и сатира

Как да изпълним плана за млякото?

Кой какво гледа?

СПРАВОЧНИК
НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Разказ на един излъган

Ако шофьорът, който во-
зеше нас, тридесетина бри-
гади от града да берем на
ревища, знаеше какви послед-
ствия ще има неговото спира-
не, едва ли щеше да се от-
бие за цигари в лавката на
стопанския двор. Но се от-
би. В това време аз съзрях
четирите железни грамади на
поляната, за естеството на кои-
то пазачът на стопанския
двор ми подшушна:

— Ей това, значи, са ца-
ревични комбайни, мой чо-
век. Царевични са, ама с
тях не берем царевича, има
ме си, разбираш, важни при-
чини за това...

Макар че брахме цареви-
ца, не се прибрахме с праз-
ни ръце. Кое круша, кое
ябълка, но намерихме какво
да донесем, но аз донесох и
една идея.

Бях чул по радиото, че
едно ТКЗС от съседния ок-
ръг закъсало с прибирането
на царевичата. Обадих се на
председателя: „Така и така,
както ще кажете, ако ви
предложа един царевичен
комбайн. Давам ви комбайн
на, вие на мене една кола
бели тикви. Договорихме се

набързо, аз изкарах комбайн
на вечерта от онова село и
го докарах на хората. Мина
ден, мина втори, тихо и спо-
койно, никой не вдига шум
за изчезнали комбайни.

Така ли, рекох си и запрет-
нах ръкави. Чета вестници,
слушам радио и щом раз-
бера някъде да са закъсали,
си предлагам услугите. Ма-
шини в стопанствата, дето да
не се използват достатъчно
— в Павликени — 7, в Джу-
люница — 4, в Горна Лип-
ница — 3. Раздавам наляво
и надясно и никой не раз-
бра в споменатите стопанст-
ва, че толкова и толкова ма-
шини ги няма. И как да раз-
берат като не ги използват.

А жена ми разпрати: „Та-
ка да те излъжат, бива ли.
Толкова машини харизват ли
се за няколко каруци бели
тикви...”

Разпрати си тя, но аз
хич не я чувам, защото от
тези машини, дето не са и
мои, поне бели тикви си из-
карах, пък стопаните им, де-
то не ги използват какво
ще изкарат...

Ч. РЕЗОВСКИ

М. Кристи

Загадката на стария замък

Нощ. Адски черна нощ.
Две тихи сенки мълчаливо
крачат. Ослушват се — гро-
бовна тишина. И внезапно
— остър писък. Сенките за-
лягат на тревата. Отново пи-
сък — злобено, остър и
смирзаваш.

— Т-т-трифоне! — заекна
едната сянка. — К-каково
става?

— Това е бухал! — ка-
за смело Трифон. — Защо
треперих, Тарапонте? —
Треперя — каза Тара-
понте, — защото загадки
крият замъците стари. Да
ли ще да е бухал, както
казваш, или пък ще е приз-
рак нощен?

— Каквото и да е, с теб
е Трифон. Бръчки, мъж юна-
чен, смел, а не страхливец.

След мен! — и Трифон поле-
тя напред. След него поле-
тя и Тарапонте.

Те бяха вече в замък.
Отсякдаде ги заграждаха из-
покъртени стени, олющена
мазилка хрущеше под кра-
ката им. Въздухът бе ала-
жен, с дъх на плесен. По
кривят прозорец, разкритен,
надвиснал страшно.

— Защо не може да гово-
ри камъкът? — въздъхна Три-
фон. — Колко тайни би раз-
крил. Усещаш ли дъхът на
старото, на хилядолетното,
излъчвано от този замък?

— Усещам го. Аз вярвам,
тук човешки крак отдавна не
е стъпвал. Открихме най-по-
дир тайнствения замък.

— Тарапонте! — изрева
внезапно Трифон. — Има
ма страшна, Тарапонте! Ка-
къв ти замък! Я виж —
електрическа инсталация, кру-
шки счуени.

— Къде ли се намира
ме? — проплака Тарапонте.
Трифон, този смел юнак
мъж, нищо не отвърна. И
тогава Тарапонте затренера
като лист. Затраках му зъ-
бите като копита конски вър-
ху калдъръм.

И защо ли беше този страх!
Какви ти замъци, какви ти
призраци! Намираха се в бив-
шата лятна градина „Ялта“
на село Драганово. Тя бе
ше чудо градина, но преди
година — две я изоставиха
на произвола на съдбата. А
толкова средства бяха по-
харчени за нея. Сега изпад-
нала в немилост, сградата се
руши и загива. А какъв ху-
бав комсомолски клуб става
от нея!

Но какво сме взели ние да
му мислим! То драгановски
те ръководители не мислят,
че ний ли ще им берем кахъ-
ра!

Старшият и козите

МАРИН
КРУСЕВ

ХУМОРИСТИЧЕН РАЗКАЗ

Когато остана само с една коза, го усети-
ха. Арестуваха Жоржо Миленин в дома му, как-
то хранеше кокошките. Останяха да го води
до околийското един дебел старши.

— Да, хапна поне, госин старши! — каза
Миленин. — То щом ти запоядаха да ме во-
диш, ще ме водим, ами поне да похапна...

— Никакво ядене! — отвърна разко-
старшият. — Ще храниш шумкарите, мърша така
за! Я се виж какъв си скелет, шушумига си
цяла, пък си тръгнал да продължаваш шум-
карите. Противодържавен елемент си ти, Ми-
ленин, заплаха за парцината си ти! А като
те гледам, нищо човек си, изсузъл си като па-
ламиди през сушещо време, нията ти отняла,
отняла, едва си крепиш главата на нея.

Миленин вървеше мълчаливо пред стар-
шия, бос и гологлав, пътят се виеше из пус-
тото поле, далече напред беше гората.

— Пък и на умени се пише — продължа-
ваше старшият. — Излизаш, значи, в гората
с два-се кози, връщаш се с деветнайсе. Изли-
заш с деветнайсе, връщаш се с осемнайсе, до-
като накрая ти останаха само една. Ами тебе
кой ще те храни бе, голтак? Ония, дето са ти
яли козите, ще ги изловят, ще ги избесят, да
не мислиш, че ще ти платят някога козите!

На умени се пише ти, Миленин, ама си глу-
пак!

— Глупак съм, госин старши, прост човек
съм. Не можем да бъдем всички като тебе. Я
каква отговорна служба са ти дали! Пък ка-
то те гледам какъв левет и хубавец си, си-
гурно и по-отговорна ще ти дадат...

— Ти ще мълчиш! — каза старшият. — Дали ще
ми дадеш, или няма, то си е царска работа!

хвана за главата.

Тръгнаха по следите на бри-
гадира и го намериха в къ-
щи да пише дописки до еже-
дневния и периодичен печат
— „Вълчи край село“. Въп-
реки локаните, във фермата,
той дойде чак на 29-ия ден.
Като направи сметка колко
мляко не стига за плана, той
натовари две крави в един
камнион и замина за града. А
когато се върна, носеше до-
кумент, че стопанството е
предало за месеца 15 л мля-
ко над плана. С две думи,
с парите от продадените кра-
ви, Алипи беше купил от
една сладкарница мляко, с
което изпълни плана.

Следващия месец новият
бригадир отново писа цял
месец дописки „Вълчи край
село“, накрая кравите нама-
ляха с още 5, но затова пък
беше отчетено 1,5 л мляко
над плана.

Историята продължи и след
някое време стопанството оти-
хвана за главата.

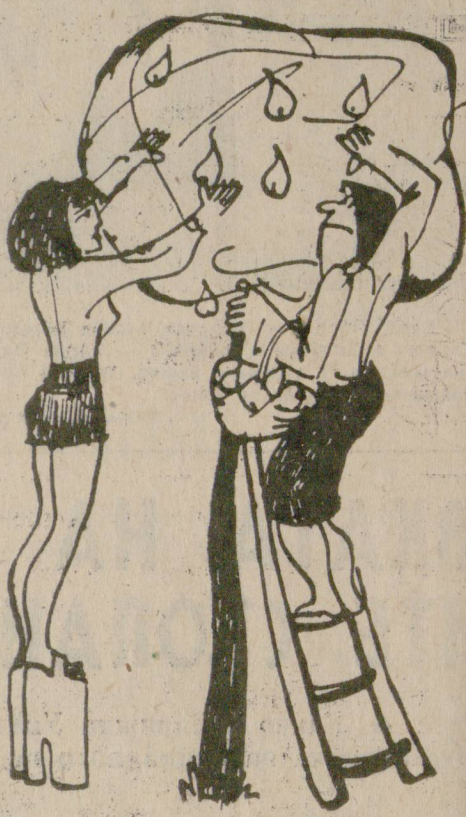
де далеч напред в предава-
нето на млякото и дори по-
лучи една скромна награда.
Но на този свят само вре-
мето е безкрайно и в края
на поредния месец Алипи
не намери в оборите нито
крава.

Тогави седна и написа до-
кладна записка: „Вълците,
за които ежедневният и пе-
риодичен печат непрекъс-
нато съобщава, че са се
появили край село, върха из-
доха кравите от фермата,
която в недалечно бъдеще
щеше да стане първенец в
окръга. Пратете комисия да
узаконим загубата!“

И като прати писмото, Али-
пи се прибра успокоен. Пък
и нямаше защо да се въл-
нува, планът за млякото до
сега беше далеч преизпъл-
нен, а за кравите комисията
щеше да му намери колая.

НИВИЧ

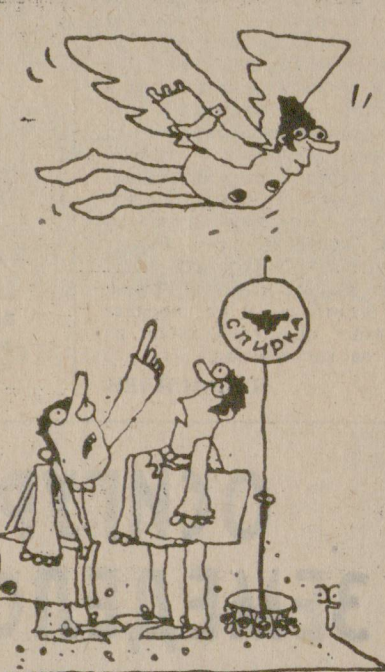
Иван БОЧЕВ

Правилно използване качеството на
новия модел обувки.

Христо СТОЙЧЕВ

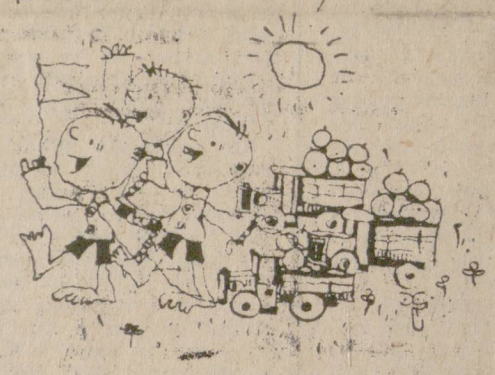
ВЕЛИКОТЪРНОВСКА

— А Калинчо след три минути ще
бъде в института...

Стефан ДИМИТРОВ

Христо СТОЙЧЕВ

В помощ на чичковците от транспорта.

Ангел ГЕЦОВ

Без думи

Вървя по улица „Гурко“,
любуйвам се на чудните по-
стройки, но изведнъж погле-
дът ми се спира върху
една голяма тълпа. Веднага
се отправям натам и радост
но чувство затопля гърди-
те ми, защото цялата тълпа
на наблюдава „Сарафкината
кыша“. Ех, викам си, не
може човек да отине равно-
душен край този паметник
на старата ни архитектура!
А хората гледат, гледат и ко-
ментират:

— Аз и давам най-много
два месеца!

— Много е!

— А, ще издържи. Толко-
ва години е издържала, ще
издържи още месец-два...
Кулата в Пиза издържа, че
Сарафкината кыша ли...

Коментарите ме учудиха,
приближих и се вгледах по-
отблизо в кыщата. И какво
да видя — покривът се отле-
пил от сградата и аха-аха да
падне.

Ето, значи, какво гледали
хората!
Не разбрах само какво гле-
да още собственикът на сгра-
дата ДСК „Отдых и тури-
зъм“ — Велико Търново.

М. НАЧЕВА

Изгубена любов

От четири месеца линеа ху-
бавият ерген Станчо. Засла-
бна той, брадясал, очите му
хлъбнаха. Нищо не говори,
само мълчи, мръщи вежди
и всеки ден ходи до чешма-
та в местността „Червеният
бръг“. Ходи и се връща още
по-отчаян.

Не изтънява няколко не-
гови акрани, та го прослед-
ва. Отива ерген Станчо
на чешмата, приятелите му
след него. И какво да ви-
дят? До чешмата — мома
Темнуга. В ръцете ѝ бели
менчи. Слага менчите под
чукура, но менците остават
празни. Не може да си на-
пълни менците мома Темну-
га, не може да ѝ напие во-
дата ерген Станчо, та да
й даде нишан, че я обича.

Гледат се жално двамата
млади, гледат се и възди-
шат. Докога ще въздишат,
никой не знае. Макар че се
знай друго Тръбата, която
захранва чешмата е скъса-
на от багериста, работещ
на Свиноексплекса — Стам-
болово. Но едно е да се знае,
друго е да се почувства!

С. ПЕТРОВ

ЮБИЛЕЙ

Град Полски Тръмбеш.
Улица „Ропотамо“. На ули-
цата — голяма купчина
смет. Отгоре на сметта —
старият петел Герасим, все
призят ас измежду перна-
тия свят, обитавал улица-
та. Герасим изпъва шия, из-
кукуригва гръмогласно, пер-
натият свят се смълчава и
старият петел започва свое-
то слово, което по-долу по-
меставаме със съкращения:

— Драги, пернати! Птици
мои! Шастлив съм тук, от
буннието, да ви поздравя и
да ви честитя скъпия юби-
лей — годишнината, отка-
то по нашата улица „Ропо-
тамо“ не е извозвана смет-
та. Трябва да благодарим
на градския народен съвет
— Полски Тръмбеш за гри-
жите, които полага за нас.

Та нали, ако се извозваше
сметта, нямаше да има къ-
де да ровим по цял ден.
Вярно, че хората от улица-
та негодуват, но нас какво
ни засяга това! Който е не-
доволен, нека си търси пра-
вото!

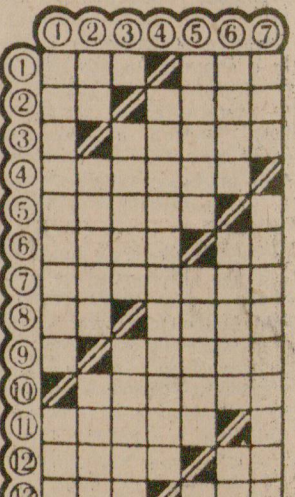
Братя ОСТРИЛКОВИ

(По материал на П. П.)

кръстословице

ВОДОРАВНО: 1. Спорен тер-
мин — Цикрило хищно насеко-
мо; 2. Китайски духов музика-
лен инструмент — Призв. об-
ръщение; 3. Действително име
в операта „Любовен елекси“ от
Доницети; 4. Персонаж от опе-
рата „Кралската сарма“ на
Росини; 5. Пръстеностан кор-
лови острови; 6. Персийски по-
ет, класик на персийската лите-
ратура (1184-1291) — Марша съ-
ветски самолет; 7. Голям япон-
ски остров; 8. Град в Гана —
Митически цар на Витиния (об-
ласт в северозападната част на
Мала Азия); 9. Народното сръ-
ване в древна Спарта; 10. Пор-
тиер; 11. Земецко място, потъ-
нало в застояла вода; 12. Вой-
сков подразделение — Велик
немски физик (1787 — 1854); 13.
Гигантски жаби — Вид върба-
ка. Сгънен свещник за ви-
колко свещи; 2. Музикална по-
та — Островът на Одисей —
Парична вноска; 3. Положител-
ни електрически полюси — Мов-
голки скотовъдци; 4. Дете име
на на прочути италиански опер-
на певци (1843-1919); 5. Експе-
рименти — Произведение на Бо-
кач; 6. Река във Франция —
Град и едноименна провинция
в Испания — Град във фран-
ции; 7. Собственото име на съ-
ветска киноартистка — Дете
имена на българска писателка
(1871 — 1951).

Съставил: Валентин МАРИНОВ

ИНДЕКС 21301